

Sulmierzyce, dnia 27 lutego 2026 r.

Wójt Gminy Sulmierzyce
ul. Urzędowa 1
98-338 Sulmierzyce

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Sulmierzyce działając na podstawie 14j § 1, § 3 w zw. z art. 14b oraz art. 14c i art. 14r § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm., dalej „Ordynacja Podatkowa”), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego z dnia 2 grudnia 2025 r. (dalej: „Wniosek”) złożonego przez PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna Spółka Akcyjna ul. Węglowa 5, 97-400 Bełchatów, wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS: 0000032334 (dalej: „Wnioskodawca”),

uznaje

stanowisko Wnioskodawcy w sprawie klasyfikacji zbiorników pompowni w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. jako obiektów niestanowiących budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 707 z późn. zm., dalej: „UPiOL”) **za nieprawidłowe.**

Uzasadnienie:

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca jest spółką prawa handlowego, będącą podatnikiem podatku od nieruchomości. Zgodnie z wpisem w Krajowym Rejestrze Sądowym, przedmiotem jego przeważającej działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej (PKD 35.11.Z). Jednym z oddziałów Spółki jest Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów, w skład którego wchodzi Zakład Górniczy KWB „Bełchatów”, w którym prowadzone jest wydobywanie węgla brunatnego służącego jako paliwo energetyczne używane w pobliskiej Elektrowni Bełchatów.

W celu wydobywania węgla prowadzone jest wyprzedzająco odwodnienie złoża. Odwodnienie górotworu prowadzone jest w celu wywołania takiej depresji, która zapewnia bezpieczną eksploatację złoża metodą odkrywkową. Ujmowane wody podziemne i opadowe z rejonu wyrobisk są odprowadzane do naturalnej sieci hydrograficznej rejonu. Elementem systemu odwodnienia są pompownie, których celem jest przepompowywanie ujmowanych wód poza teren wyrobiska.

Pompownie składają się z wielu elementów. Urządzenia pompowni są najczęściej umiejscowione w budynku pompowni lub komorze pompowni. Elementami pompowni są z kolei zagłębione w ziemi otwarte żelbetowe zbiorniki (zbiorniki pompowni), które służą do gromadzenia wód napływających do kopalni zarówno w wyniku opadów atmosferycznych, spływów powierzchniowych, jak i przesączania

się wód podziemnych. Z uwagi na zmienny i często nagły charakter dopływów wody zbiorniki pełnią funkcję bufora, który umożliwia stabilizację ilości wody kierowanej do pomp i pozwala na ich racjonalną, ciągłą pracę dostosowaną do wydajności urządzeń. Zbiorniki te zabezpieczają wyrobisko przed ryzykiem zalania i przestojów w wydobywaniu, a ponadto umożliwiają częściowe oczyszczanie wody poprzez sedymentację zawieszin, co chroni instalacje pompowe–rurociągowie przed nadmiernym zużyciem. Stanowią one również punkt rozdzielczy, z którego woda kierowana jest do pomp głównych oraz rurociągów odprowadzających wody poza teren wyrobiska. Ich zasadniczą funkcją jest zatem zapewnienie prawidłowego i bezpiecznego prowadzenia robót górniczych poprzez odprowadzanie wód, a także ochrona infrastruktury Kopalni przed skutkami niekontrolowanego napływu wód.

Opisywane zbiorniki pompowni stanowią samodzielne środki trwałe Spółki lub części zbiorczych środków trwałych (pompowni, systemu odwodnienia).

Pytanie Wnioskodawcy:

W związku z przedstawionym powyżej opisem stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca zwraca się z pytaniem czy w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. opisane wyżej zbiorniki pompowni stanowią budowle w rozumieniu w art. 1a ust. 1 pkt 2 UPIOL i tym samym podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy:

Spółka stoi na stanowisku, iż przedmiotowe zbiorniki pompowni, z racji tego, że nie pełnią funkcji magazynowania materiałów, a ponadto nie zostały wymienione w załączniku nr 4 UPIOL nie stanowią budowli w rozumieniu UPIOL i nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca przedstawił następujące uzasadnienie własnego stanowiska w sprawie:

Z dniem 1 stycznia 2025 r. weszła w życie nowelizacja przepisów UPIOL, której kluczowym elementem stanowiło wprowadzenie autonomicznych definicji pojęć „budowla” oraz „budynek” bez odwoływania się do przepisów poza podatkowych (bez odwołania się do pojęcia „obiektu budowlanego” w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane), a także wyszczególnienie kategorii obiektów kwalifikowanych jako budowle w ustawie podatkowej.

W wyniku wprowadzonej nowelizacji, zgodnie z przepisem art. 1a ust. 1 pkt 2 UPIOL przez budowlę należy rozumieć:

- a) *obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,*
- b) *elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,*
- c) *urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,*

- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
 - e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składowych składających się na całość użytkową
- wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Jak wskazano w opisie stanu faktycznego, omawiane zbiorniki pompowni stanowią zagłębione w ziemi otwarte żelbetowe zbiorniki. Wnioskodawca nie neguje, iż spełniają one przesłankę wzniesienia w wyniku robót budowlanych.

Natomiast Spółka stoi na stanowisku, iż zbiorniki pompowni, będące elementem systemu odwodnienia Kopalni i służące gromadzeniu oraz buforowaniu wód napływających do wyrobiska, nie zostały wprost wymienione przez Ustawodawcę w treści załącznika nr 4 do UPiOL.

W załączniku nr 4 zostały wymienione obiekty stanowiące budowle dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości, natomiast nie pojawia się tam pojęcie „zbiorniki”. Niemniej jednak w pozycji 6 załącznika wskazano na: *obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5.*

Spółka stoi na stanowisku, iż zbiorniki wodne nie zostały wprost wymienione przez Ustawodawcę w treści załącznika nr 4 do UPiOL. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie przewiduje już odesłania do przepisów Prawa budowlanego w zakresie ustalania katalogu obiektów klasyfikowanych jako budowle.

Warto zauważyć, że choć w kilku przepisach ustawy – Prawo budowlane (np. art. 29 oraz par. 2 rozporządzenia – kategoria XXIV: obiekty gospodarki wodnej) wymienia się zbiorniki wodne, w tym nadpoziomowe czy stawy rybne, to w obowiązujących obecnie przepisach UPiOL – w szczególności w załączniku nr 4 – brak jest analogicznej kategorii „obiektów gospodarki wodnej”. W ustawie nie przewiduje się już odniesienia do przepisów Prawa budowlanego w zakresie ustalania katalogu obiektów klasyfikowanych jako budowle.

Co więcej, w żadnym przepisie znowelizowanej ustawy nie wskazuje się zbiorników na wodę, poza pozycją 5 załącznika nr 4, zgodnie z którą budowle stanowią: *zbiornik wody surowej, hala technologiczna, zbiornik retencyjny wody uzdatnionej, odстойnik wód popłucznych – **wchodzące w skład stacji uzdatniania wody***. Oczywiście powinno być, że proces odwodnienia powierzchniowego kopalni nie ma nic wspólnego z procesem uzdatniania wody, który zachodzi na stacjach uzdatniania wody (SUW). Uzdatnianie dotyczy wody surowej, która ma być wykorzystana w celach przemysłowych lub bytowych. Spółka jednak wyjaśnia, że wody popłuczne powstające w procesach uzdatniania wody zawierają zanieczyszczenia, które pochodzą z płukania filtrów, głównie są to zawiesiny związków żelaza oraz manganu. Odстойniki popłuczyn – najczęściej jako zbiorniki wykonane z tworzywa sztucznego – usprawniają usuwanie tych zanieczyszczeń poprzez sedymentację na dnie odстойnika w postaci

rozwodnionych szlamów i osadów. Wody w zbiornikach pompowni pochodzą z odwodnienia powierzchniowego, a nie z procesów chemicznej filtracji.

Z kolei, zgodnie z pozycją 9 załącznika nr 4 do nowelizowanej ustawy, budowlą jest obiekt hydrotechniczny: *zapora, próg, stopień wodny, jaz, śluza wałowa, syfon, brama przeciwpowodziowa, kanał, śluza żeglowna, opaska brzegowa, ostroga brzegowa, rów melioracyjny inny niż ziemny, obiekt zrzutu wody, obiekt zrzutu ścieków, obudowa ujęć wód podziemnych*.

Opisane w stanie faktycznym zbiorniki pompowni mogą być na gruncie Prawa budowlanego kwalifikowane jako obiekty hydrotechniczne, ale nie stanowią żadnego z obiektów wymienionych w przepisie, w szczególności obiektu zrzutu wody. Obiekt zrzutu wody odnosi się do budowli lub konstrukcji, przez którą woda jest kierowana, odprowadzana lub z niej wypływa, na przykład: przelewy powierzchniowe, wyloty ścieków, zapory z upustami, budowle przelewowe na jazach czy kanały odprowadzające. Funkcją takiego obiektu jest regulacja przepływu wody w określonym miejscu.

W ocenie Spółki katalog budowli hydrotechnicznych z pozycji 9 załącznika nr 4 ma charakter zamknięty, tzn. inne obiekty hydrotechniczne nie stanowią budowli. O tym, że istnieją inne obiekty hydrotechniczne świadczy chociażby lista obiektów zawarta w § 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o budowli hydrotechnicznej rozumie się przez to budowle wraz z urządzeniami i instalacjami technicznymi z nimi związanymi, służące gospodarce wodnej oraz kształtowaniu zasobów wodnych i korzystaniu z nich, w tym: zapory ziemne i betonowe, jazy, budowle upustowe z przelewami i spustami, przepusty wałowe i mnichy, śluzy żeglugowe, wały przeciwpowodziowe, siłownie i elektrownie wodne, ujęcia śródlądowych wód powierzchniowych, wyloty ścieków, czasy zbiorników wodnych wraz ze zboczami i skarpami, pompownie, kanały, sztolnie, rurociągi hydrotechniczne, syfony, lewary, akwedukty, budowle regulacyjne na rzekach i potokach, progi, grodze, nadpoziomowe zbiorniki gromadzące substancje płynne i półpłynne, porty, baseny, zimowiska, pirsy, mola, pomosty, nabrzeża, bulwary, pochylnie i falochrony na wodach śródlądowych, przepławki dla ryb. Jedynie niektóre z tych obiektów Ustawodawca zdecydował się uznać za budowle podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wszystkie powyższe argumenty świadczą o tym, iż opisane w stanie faktycznym obiekty nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu.

W dalszej kolejności Spółka wskazuje, że zgodnie z pozycją 6 załącznika 4 opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają obiekty służące do gromadzenia materiałów. Pojęcie „materiałów” nie posiada definicji legalnej ani w UPiOL, ani w Prawie budowlanym. Z tego względu, w pierwszej kolejności należy odwołać się do wykładni językowej. Zgodnie ze „Słownikiem języka polskiego PWN”, materiał to „to, z czego się wytwarza lub z czego się składają albo powstają jakieś rzeczy lub obiekty”. Podobnie „SJP.pl” wskazuje, że materiał to „to, z czego są wytwarzane składają się przedmioty; surowiec; tworzywo; budulec”.

Należy jednak zauważyć, że definicja językowa odwołuje się do pojęć takich jak „tworzywo” czy „budulec”, które nie znajdują zastosowania wobec „materiałów w postaci ciekłej lub gazowej”, o których mowa w pozycji nr 6 załącznika nr 4 do ustawy. Oczywistym jest bowiem, że cieczy czy gazów

nie można traktować jako budulca czy tworzywa. Wykładnia językowa oparta na potocznym rozumieniu pojęcia „materiały” prowadziłaby zatem do absurdalnych rezultatów, w których część przepisu okazałaby się zbędna i nigdy nie znalazłaby zastosowania w praktyce, gdyż ciecz czy gaz nie może być tworzywem czy budulcem, a zatem nie istnieją „materiały w postaci ciekłej” czy „materiały w postaci gazowej”.

Pomijając powyższe wątpliwości interpretacyjne, w opisanym stanie faktycznym, wody w zbiornikach pompowni nie można racjonalnie uznać za materiał. Nie jest ona bowiem wykorzystywana na potrzeby produkcyjne Spółki, a obiekty te nie generują wartości gospodarczej, w przeciwieństwie do zbiorników wykorzystywanych w działalności przemysłowej.

Dla uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości Wnioskodawca – dla celów interpretacji omawianego pojęcia – rozważył sięgnięcie do języka specjalistycznego, ekonomiczno-finansowego, w którym „materiały” stanowią odrębną kategorię od wyrobów gotowych, półproduktów czy towarów.

Główny Urząd Statystyczny na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (dalej: UoR) definiuje materiały jako *nabyte od obcych kontrahentów i ewentualnie wyprodukowane przez własne komórki pomocnicze: surowce i inne materiały podstawowe, paliwa, materiały pomocnicze, opakowania, części zapasowe maszyn i urządzeń, które są przeznaczone do zużycia na potrzeby wszystkich rodzajów własnej działalności gospodarczej. W skład materiałów wchodzi również odpady, produkty uboczne i odzyski powstałe w toku produkcji lub innej działalności.*

Zgodnie natomiast z treścią § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2019 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów materiałami (surowcami) podstawowymi są *materiały, które w procesie produkcji lub przy świadczeniu usług stają się główną substancją gotowego wyrobu; do materiałów podstawowych zalicza się również materiały stanowiące część składową (montażową) wyrobu lub ściśle z wyrobem złączone (np. opakowania – puszki, butelki) oraz opakowania wysyłkowe wielokrotnego użytku (np. transportery, palety), jeżeli opakowania te nie są środkami trwałymi.*

Z kolei § 3 pkt 1 lit. c wspomnianego rozporządzenia definiuje materiały pomocnicze jako *materiały niebędące materiałami podstawowymi, które są zużywane w związku z działalnością gospodarczą i bezpośrednio oddają wyrobowi swoje właściwości.*

W świetle powyższych definicji, woda w zbiornikach pompowni nie jest zatem materiałem także w ujęciu finansowo-księgowym.

Ponadto omawiane zbiorniki pompowni nie mogą być uznane za urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, ponieważ ich przeznaczenie i funkcja pozostają ściśle związane z działalnością górniczą, a nie z obiektami budowlanymi objętymi opodatkowaniem. Obiekty te służą funkcjonowaniu wyrobiska górniczego, które jednak nie stanowią w rozumieniu UPiOL ani budynku ani budowli.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż zbiorniki pompowni będące przedmiotem niniejszego wniosku nie zostały wymienione wprost w załączniku nr 4 UPiOL jako budowle podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Przyporządkowanie danego obiektu do jednej z kategorii wymienionych

w załączniku nr 4 nie może opierać się wyłącznie na jego nazwie rodzajowej. Wnioskodawca podkreśla, iż każdorazowo analiza przepisów powinna być prowadzona z uwzględnieniem zasady określoności przedmiotu opodatkowania – jego zakwalifikowanie do konkretnej kategorii musi wynikać z zakresu znaczeniowego użytego przez Ustawodawcę sformułowania. W ocenie Spółki objęcie opisanych w stanie faktycznym zbiorników pompowni podatkiem stanowiłoby niedopuszczalną wykładnię rozszerzającą przepisów prawa podatkowego, pozostającą w sprzeczności z zasadą legalizmu podatkowego oraz utrwaloną linią orzecniczą sądów administracyjnych w tym zakresie.

Ocena stanowiska Wnioskodawcy:

Zdaniem Organu podatkowego, stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we Wniosku jest **nieprawidłowe**.

W polskim porządku prawnym, od 1 stycznia 2025 r. funkcjonuje nowa definicja budynku i budowli, a także definicje pojęć pomocniczych kwalifikacji obiektów na potrzeby podatku od nieruchomości, wśród których wprowadzono m.in. definicje robót budowlanych.

W pierwszej kolejności Organ podatkowy pragnie przytoczyć więc art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL. Na mocy tegoż przepisu, w stanie prawnym od 1 stycznia 2025 r. budowla to:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
 - b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
 - c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
 - d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
 - e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową
- wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Organ podatkowy pragnie przy tym zwrócić szczególną uwagę na wymienione powyższym przepisie kryterium wzniesienia obiektu w wyniku robót budowlanych. Ustawodawca doprecyzował pojęcie „robót budowlanych” w art. 1a ust. 1 pkt 2b UPiOL, wskazując, że obejmuje ono prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). Jak wynika z uzasadnienia nowelizacji, zamiarem projektodawcy było ograniczenie zakresu opodatkowanych obiektów wyłącznie do tych, które powstają w ramach procesu budowlanego.

Dodatkowo, w definicji budynku wynikającej z art. 1a ust. 1 pkt 1 UPiOL przewidziano pewne wyłączenie: budynek to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność;

W konsekwencji, aby obiekt mógł zostać uznany za budowlę, musi łącznie spełniać następujące przesłanki:

- nie może być budynkiem;
- musi być wymieniony art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b-e lub w załączniku nr 4 do UPiOL (art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a);
- musi być wzniesiony w wyniku robót budowlanych;
- może stanowić część obiektu niewymienionego wprost w ustawie, o ile samodzielnie spełnia powyższe przesłanki.

Do dokonania prawidłowej klasyfikacji składnika majątku do celów podatku od nieruchomości, niezbędne jest zatem przeanalizowanie konstrukcji obiektu oraz procesu w jakim został on wzniesiony. Jednocześnie charakter postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji prawa podatkowego upoważnia Organ podatkowy do udzielenia odpowiedzi w ramach stanu faktycznego określonego przez wnioskodawcę we wniosku (zgodnie z art. 14b § 2 w zw. z art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej).

I tak, zgodnie z opisanym przez Wnioskodawcę stanem faktycznym na terenie kopalni znajdują się zbiorniki pompowni, należące do systemu odwadniania kopalni, które stanowią zagłębione w ziemi otwarte żelbetowe zbiorniki. Osadniki te są elementem systemu odwodnienia Kopalni i służą gromadzeniu oraz buforowaniu wód napływających do wyrobiska

Co więcej, Wnioskodawca wskazał wprost, że analizowany zbiornik został wzniesiony w wyniku robót budowlanych, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2b UPiOL (roboty budowlane - prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418): „*Jak wskazano w opisie stanu faktycznego, omawiane zbiorniki pompowni stanowią zagłębione w ziemi otwarte żelbetowe zbiorniki. Wnioskodawca nie neguje, iż spełniają one przesłankę wzniesienia w wyniku robót budowlanych.*” (str. 4 Wniosku).

Wnioskodawca wskazał także, że opisywane zbiorniki pompowni stanowią samodzielne środki trwałe Spółki lub części zbiorczych środków trwałych (pompowni, systemu odwodnienia).

Zgodnie z opisem stanu faktycznego przedmiotowe zbiorniki pompowni służą do: „[...] gromadzenia wód napływających do kopalni zarówno w wyniku opadów atmosferycznych, spływów powierzchniowych, jak i przesączania się wód podziemnych. Z uwagi na zmienny i często nagły charakter dopływów wody zbiorniki pełnią funkcję bufora, który umożliwia stabilizację ilości wody kierowanej do pomp i pozwala na ich racjonalną, ciągłą pracę dostosowaną do wydajności urządzeń.

Zbiorniki te zabezpieczają wyrobisko przed ryzykiem zalania i przestojów w wydobywaniu, a ponadto umożliwiają częściowe oczyszczanie wody poprzez sedymentację zawieszin, co chroni instalacje pompowe–rurociągowo przed nadmiernym zużyciem. Stanowią one również punkt rozdzielczy, z którego woda kierowana jest do pomp głównych oraz rurociągów odprowadzających wody poza teren wyrobiska”. Niniejsze okoliczności prowadzą do wniosku, że przedmiotowe zbiorniki są związane z prowadzoną przez Wnioskodawcę działalnością gospodarczą, a tym samym pełnią one daną funkcję w strukturze technologicznej przedsiębiorstwa Wnioskodawcy.

Zbiorniki pompowni a przesłanka wzniesienia w wyniku robót budowlanych:

Tak jak wskazano wcześniej, podstawowym kryterium koniecznym do spełnienia w celu uznania danego obiektu za budowlę w myśl UPIOL jest wzniesienie go w wyniku robót budowlanych. Niewątpliwie zbiorniki pompowe będące przedmiotem niniejszego postępowania interpretacyjnego powstały w wyniku robót budowlanych – co wprost potwierdził Wnioskodawca podkreślając, iż obiekt powstał wskutek utworzenia zagłębionych w ziemi otwartych, żelbetowych zbiorników. Faktu powstania przedmiotowych zbiorników w wyniku robót budowlanych nie neguje także sam Wnioskodawca.

Zbiorniki pompowni a wyrobisko górnicze:

Wnioskodawca wskazał, że: „[...] omawiane zbiorniki pompowni nie mogą być uznane za urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, ponieważ ich przeznaczenie i funkcja pozostają ściśle związane z działalnością górniczą, a nie z obiektami budowlanymi objętymi opodatkowaniem. Obiekty te służą funkcjonowaniu wyrobiska górniczego, które jednak nie stanowią w rozumieniu UPIOL ani budynku ani budowli.” (str. 6 Wniosku).

Art. 1a ust. 1 pkt 2a UPIOL wskazuje, iż przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek lub budowlę, z wyłączeniem wyrobisk górniczych. Tym samym ustawodawca wprost wyłącza wyrobiska górnicze z reżimu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Jednocześnie, przepisy UPIOL nie zawierają legalnej definicji wyrobiska górniczego, co powoduje konieczność odwołania się, zgodnie z utrwaloną zasadą wykładni systemowej, do regulacji zawartych w ustawach pozapodatkowych, w szczególności do przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz prawa budowlanego. Zgodnie z art. 6 pkt 17 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U.2026.69 t.j. z dnia 2026.01.22, dalej: UPGiG) wyrobiskiem górniczym jest przestrzeń w nieruchomości gruntowej lub górotworze powstała w wyniku robót górniczych. Niniejszy przepis ustanawia dwie kumulatywne przesłanki, których spełnienie jest konieczne, aby dany obiekt mógł zostać zakwalifikowany jako wyrobisko górnicze, a w konsekwencji został wyłączony spod opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Po pierwsze, obiekt ten powinien stanowić przestrzeń w nieruchomości gruntowej lub w górotworze. Po drugie, przestrzeń ta musi powstać w wyniku wykonania robót górniczych. Już z treści pierwszej przesłanki wynika, iż wyrobisko górnicze należy kwalifikować jako przestrzeń, a nie jako zespół obiektów budowlanych.

Sądy administracyjne od lat stały na stanowisku, że obiekty zlokalizowane w podziemnych wyrobiskach górniczych mogą być traktowane jako budowle podlegające opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, natomiast samo wyrobisko (jako przestrzeń) nie jest budowlą.

Już Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 września 2011 r. (sygn. P 33/09) stwierdził niezgodność z Konstytucją ówczesnych przepisów, w zakresie w jakim pozwalały opodatkować „całość wyrobiska” wskazując, że brakuje podstaw prawnych do uznania wyrobiska za budowlę. Po tym wyroku utrwalila się wykładnia, iż podatkowi mogą podlegać tylko konkretne obiekty budowlane w kopalni, spełniające definicje budowli/budynku, natomiast nie „przestrzeń w ziemi” jako taka.

W latach następnych orzecznictwo NSA i WSA potwierdzało tę zasadę. Wykształciła się jednolita linia orzecznicza mówiąca, że obiekty budowlane w podziemnych wyrobiskach górniczych to obiekty budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego, a zatem mogą podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Innymi słowy: jeżeli w kopalni istnieje konstrukcja, która spełnia kryteria bycia budowlą to fakt, że znajduje się ona pod ziemią, nie wyłącza jej z opodatkowania. Potwierdzały to kolejne wyroki NSA: m.in. z 18 października 2018 (II FSK 2444/16), 5 listopada 2020 (II FSK 1523/18), 3 sierpnia 2021 (III FSK 145/21), 14 lutego 2024 (III FSK 4215/21), 11 września 2024 (III FSK 1197/22), 22 października 2024 r. (III FSK 1443/22), czy 31 stycznia 2025 r. (III FSK 1004/23) – wszystkie stanowiące, że elementy infrastruktury górniczej w wyrobisku mogą być traktowane jako budowle podlegające opodatkowaniu.

Nowelizacja z 2025 r. potwierdza tę linię orzeczniczą. Poprzez wyłączenie wyrobiska górniczego z definicji obiektu budowlanego ustawodawca zgodził się z poglądem, że wyrobisko to nie obiekt, tylko przestrzeń powstała w wyniku robót górniczych. Natomiast nigdzie nie stwierdzono, jakoby urządzenia czy konstrukcje w wyrobisku miały być zwolnione z opodatkowania. Przeciwnie, w uzasadnieniu wskazano, że zakres opodatkowania obiektów zlokalizowanych w wyrobiskach ma zostać zachowany.

Na stronie 16 uzasadnienia do nowelizacji UPiOL, wskazano: *„Proponuje się zdefiniowanie obiektu budowlanego jako budynku lub budowli z poniżej wskazanymi wyjątkami. W celu wyeliminowania wątpliwości co do podlegania podatkowi od nieruchomości wyrobisk górniczych, w celu zachowania obecnego zakresu opodatkowania, wyłączono je z zakresu pojęcia obiektu budowlanego. **Wyłączenie wyrobiska górniczego z pojęcia obiektu budowlanego nie oznacza, iż opodatkowaniu nie będą podlegały zlokalizowane w nim budowle. Zgodnie z wyrokiem TK z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) budowle znajdujące się w wyrobisku górniczym mogą być przedmiotem opodatkowania, jeżeli będą spełniały przesłanki definicji budowli z projektowanego art. 1 ust. 1a pkt 2”.***

Ministerstwo Finansów podtrzymało powyższe stanowisko również w odpowiedzi na interpelację poselską nr 11002 (znak sprawy: DPL2.054.10.2025) wskazując jasno, iż celem zmiany było wyeliminowanie wątpliwości co do opodatkowania wyrobisk przy jednoczesnym zachowaniu opodatkowania obiektów w nich zlokalizowanych bowiem miejsce położenia nie decyduje bowiem o opodatkowaniu budowli. Innymi słowy, to, co dotychczas sądy wyinterpretowały, teraz wpisano do ustawy.

Tę logikę już wcześniej sugerował Trybunał Konstytucyjny i doktryna: przepisów ustawy Prawo budowlane nie stosuje się jedynie do przestrzeni powstałej wskutek robót górniczych, lecz będą miały

w pełni zastosowanie do zlokalizowanych w wyrobisku obiektów jeśli tylko spełniają warunki uznania za obiekt budowlany. To cytat z komentarza (H. Schwarz) przytoczony aprobatywnie przez MF.

Skoro zgodnie z utrwaloną wykładnią, nowelizacją UPiOL oraz stanowiskiem MF, obiekty zlokalizowane wewnątrz wyrobiska górniczego (które samo w sobie jest wyłączoną z opodatkowania przestrzenią) mogą stanowić budowle w rozumieniu Prawa budowlanego i podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, to tym bardziej status budowli i możliwość opodatkowania należy przyjmować wobec obiektów zlokalizowanych poza wyrobiskiem. Jednocześnie należy podkreślić, że ustawowa definicja robót budowlanych na gruncie UPiOL nie wymaga, aby roboty były wykonywane wyłącznie na podstawie ustawy Prawo budowlane. Wystarczające jest, aby przepisy ustawy Prawo budowlane znajdowały zastosowanie w jakimkolwiek zakresie, niezależnie od tego, czy jest ono stosowane w pełnym, częściowym, odpowiednim czy subsydiarnym wymiarze.

W definicji ustawowej nie posłużono się sformułowaniem „roboty, do których wyłącznie stosuje się Prawo budowlane”. Gdyby zamiarem ustawodawcy było ograniczenie katalogu tych robót wyłącznie do działań podporządkowanych wprost reżimowi ustawy Prawo budowlane, zostałyby to wyrażone wprost. Skoro tak się nie stało, należy przyjąć, iż dla potrzeb UPiOL wystarczające jest jakiekolwiek powiązanie normatywne z przepisami ustawy Prawo budowlane.

Na podstawie przedstawionego stanu faktycznego, a także mając na uwadze fakt, iż Wnioskodawca nie neguje, że przedmiotowe zbiorniki powstały w wyniku robót budowlanych, w ocenie tutejszego Organu zbiorniki pompowni podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowle.

Zbiorniki pompowni a katalog budowli w UPiOL:

Jakkolwiek Wnioskodawca potwierdził spełnienie kryterium wzniesienia w wyniku robót budowlanych przez zbiorniki pompowni, to w jego ocenie nie stanowi to wystarczającej przesłanki do zakwalifikowania tychże obiektów jako budowli na mocy UPiOL. Spółka stoi bowiem na stanowisku, że zbiorniki pompowni nie zostały wprost wymienione w załączniku nr 4 do UPiOL co stanowi argument za uznaniem, że nie stanowią one budowli.

W ocenie tut. Organu podatkowego stanowisko Wnioskodawcy w powyższym zakresie jest nieprawidłowe.

Pomimo, iż w załączniku nr 4 do UPiOL zbiorniki pompowni nie zostały wymienione wprost (w sposób tożsamy językowo), Organ podatkowy stoi na stanowisku, że spełniają wszystkie przesłanki niezbędne do klasyfikacji jako budowli, podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W ocenie Organu podatkowego, dokonanej na podstawie przedstawionego stanu faktycznego zbiorniki, będące przedmiotem Wniosku, stanowią w istocie budowle wymienioną w poz. 6. Załącznika nr 4 do UPiOL, tj. obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

Mając powyższe na uwadze, Organ podatkowy uznaje, że przedmiotowe zbiorniki pompowni wypełniają przesłanki wymienione w poz. 6. Załącznika nr 4 do UPiOL. Na wstępie, zaznaczyć trzeba,

że zasadniczym i podstawowym parametrem charakteryzującym przedmiotowe obiekty jest ich pojemność. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że zbiorniki pompowni, służą gromadzeniu wód napływających do kopalni zarówno w wyniku opadów atmosferycznych, spływów powierzchniowych, jak i przesączania się wód podziemnych. Zgodnie ze stanem faktycznym przedstawionym przez Wnioskodawcę zbiorniki te umożliwiają stabilizację ilości wody kierowanej do pomp oraz zabezpieczają wyrobisko przed ryzykiem zalania. Pojemność przedmiotowych zbiorników pompowni ma zatem kluczowe znaczenie z punktu widzenia skutecznego odwodnienia wyrobiska, które samo w sobie stanowi obiekt o ogromnej skali, generujący znaczne ilości wód opadowych i powierzchniowych. Tym samym, to funkcja gromadzenia wody, determinowana pojemnością osadników, przesądza o ich charakterze i roli w całym systemie odwodnienia.

W ocenie Organu podatkowego, dokonanej na podstawie przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, przedmiotowe zbiorniki pompowni gromadzą wody z opadów atmosferycznych, spływów powierzchniowych oraz przesączania się wód podziemnych. Ponadto, przedmiotowe zbiorniki umożliwiają częściowe oczyszczanie wody poprzez sedymentację zawieszin. Zgodnie z wiedzą ogólną sedymentacja stanowi proces, polegający na grawitacyjnym opadaniu cząstek zawieszonych w wodzie, który jest procesem naturalnym, odbywającym się bez zastosowania urządzeń technicznych. W konsekwencji, Organ podatkowy stoi na stanowisku, że zachodząca w przedmiotowych zbiornikach sedymentacja ma charakter samoistny i uboczny wobec funkcji magazynowej tych obiektów.

Ponadto, przedmiotowe zbiorniki pompowni stanowią punkt rozdzielczy, z którego woda kierowana jest do pomp głównych oraz rurociągów odprowadzających wody poza teren wyrobiska. Warto przy tym sięgnąć do uzasadnienia nowelizacji, zgodnie z którym: *„Opodatkowany jako budowla będzie obiekt wskazany w poz. 6, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5, spełniający następujące przesłanki – obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność. Mimo pierwszeństwa kwalifikacyjnego obiektu budowlanego jako budynku obiekt o wskazanych wyżej cechach będzie zawsze opodatkowany jako budowla. **Sformułowanie „w którym są lub mogą być gromadzone” nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku (np. w takim obiekcie mogą również zachodzić pewne procesy, np. oczyszczania).”***

Mając powyższe na uwadze, fakt, że zgromadzona woda w przedmiotowych zbiornikach zostaje następnie skierowana do pomp głównych oraz rurociągów odprowadzających wody poza teren wyrobiska, nadal prowadzi do wniosku, że przedmiotowe zbiorniki spełniają kryteria budowli wymienionej w poz. 6 Załącznika nr 4 do UPIOL. Należy także podkreślić, że gromadzenie cieczy stanowi istotny element funkcjonowania wielu przedsiębiorstw. Mowa tu przykładowo o osadnikach wody deszczowej lub zbiornikach przeciwpożarowych. Gdyby przyjąć stanowisko Wnioskodawcy za właściwe, można by dojść do wniosku, że i te obiekty nie stanowią w istocie zbiorników. Nie można tracić z pola widzenia (niezależnie od cech konstrukcyjnych danego obiektu), że ciecz w nich zgromadzona stanowi istotną część systemu funkcjonowania przedsiębiorstwa. Podobnie, w przypadku stanu faktycznego będącego przedmiotem Wniosku, gromadzenie cieczy z terenu wyrobiska stanowi istotny element systemu jego odwodnienia. Tym samym, nie sposób uznać, że gromadzenie cieczy nie odgrywa istotnej roli w systemie Wnioskodawcy oraz nie jest związana z jego działalnością gospodarczą.

Warto przy tym zwrócić uwagę na orzecznictwo sądów administracyjnych, zgodnie z którym:

- „[...] za budowlę, opodatkowaną podatkiem od nieruchomości należy w szczególności uznać również budowle hydrotechniczne, w tym również "obwałowania" oraz zbiorniki osadowe (osadniki)" (tak Naczelny sąd Administracyjny w wyroku z 11.08.2016 r., II FSK 1828/14);
- „Uznając racjonalność i rzetelność tej opinii organ nie naruszając zasad określonych w art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej prawidłowo stwierdził, że znajdujący się na terenie P. zbiornik pożarowy na wodę stanowi samodzielną budowlę i jako taki obiekt winien być opodatkowany podatkiem od nieruchomości." (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 21.10.2010 r., III SA/Wa 280/10).

Pomimo, iż przytoczone wyroki wydane zostały w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2024 r., należy pamiętać, że celem nowelizacji UPIOL usunięcie wątpliwości interpretacyjnych i zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów: „Projektowana definicja budowli ma na celu zachowanie w jak największym stopniu fiskalnego status quo zakresu opodatkowania, przez przeniesienie wskazanych w upb obiektów budowlanych będących budowlami (budowle wymienione w art. 3 pkt 3 upb i w załączniku do tej ustawy) oraz urządzeń budowlanych (art. 3 pkt 9 upb) do projektowanego załącznika nr 4 do upol zawierającego katalog budowli oraz do art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b–e.”.

Następnie, nie sposób zgodzić się z Wnioskodawcą, który dokonując wykładni przepisów uznał, że przedmiotowe zbiorniki pompowni nie stanowią zbiorników w myśl definicji wynikającej z Załącznika nr 4 do UPIOL, bowiem jego zdaniem ciecz gromadzona w tychże zbiornikach nie stanowi materiału.

W ocenie Organu podatkowego, Wnioskodawca w sposób nieprawidłowy odwołał się do wykładni językowej pojęcia „materiałów”, uznając, że skoro pojęcie to nie posiada definicji legalnej ani w UPIOL, ani w Prawie budowlanym, należy odwołać się do „Słownika języka polskiego PWN”, w którym materiał to „to, z czego się wytwarza lub z czego się składają albo powstają jakieś rzeczy lub obiekty”, „SJP.pl” w którym materiał to „to, z czego są wytwarzane lub składają się przedmioty; surowiec; tworzywo; budulec”, definicji Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2019 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Na podstawie powyższych odwołań, Wnioskodawca stanął na stanowisku, że cieczy zgromadzonej w przedmiotowych zbiornikach nie można uznać za materiał (o którym mowa w poz. 6 Załącznika nr 4 do UPIOL), gdyż nie jest ona wykorzystywana na potrzeby produkcyjne Wnioskodawcy, ani nie generuje wartości gospodarczej, w przeciwieństwie do zbiorników wykorzystywanych w działalności przemysłowej.

Mając powyższe na uwadze, Organ podatkowy wskazuje, że aktualnie w orzecznictwie sądowym przeważa pogląd, że przyjęcie zasady pierwszeństwa wykładni językowej nie oznacza braku obowiązku przeprowadzenia wykładni kompleksowej – należy dać przewagę wynikowi wykładni językowej, ale pod warunkiem, że towarzyszy mu i wspiera go wynik kompleksowej wykładni tekstu prawnego, z uwzględnieniem również aspektu systemowego i funkcjonalnego (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20.04.2017 r., II FSK 842/15). Należy zatem przeanalizować intencję towarzyszącą ustawodawcy przy tworzeniu brzmienia UPIOL, obowiązującego od 1 stycznia 2025 r. Warto przy tym pamiętać, że nowelizacja UPIOL miała na celu m.in. wyeliminowanie dotychczasowych wątpliwości

interpretacyjnych poprzez doprecyzowanie obowiązujących przepisów, a tym samym zapewnienie prawidłowego i jednolitego ich stosowania.

Jak wynika z uzasadnienia do nowelizacji, wszystkie wymienione w UPiOL rodzaje obiektów będą mogły zostać opodatkowane jako budowla pod warunkiem ich wzniesienia w wyniku robót budowlanych, przy czym bez znaczenia pozostaje okoliczność czy obiekt taki występuje samodzielnie, czy też stanowi część obiektu niewymienionego *expressis verbis* w ustawie. Jak już zostało wskazane powyżej, sam Wnioskodawca potwierdził spełnienie ww. warunku przez zbiorniki pompowni, będące przedmiotem Wniosku.

Pomimo, że ustawodawca w uzasadnieniu nowelizacji nie odniósł się bezpośrednio do pojęcia „materiał” użytego w poz. 6 Załącznika nr 4 do UPiOL Organ podatkowy stoi na stanowisku, że intencją ustawodawcy, posługującego się tym pojęciem, nie było zawężenie jego zakresu wyłącznie do „materiałów produkcyjnych” ani do materiałów generujących wartość gospodarczą w rozumieniu przyjętym przez Wnioskodawcę. Przeciwnie, użycie pojęcia „materiały” w brzmieniu ogólnym należy oceniać jako zabieg celowy, mający na celu objęcie możliwie szerokiego spektrum substancji, które mogą być gromadzone w określonych obiektach budowlanych.

W ocenie Organu podatkowego, pojęcie to obejmuje zarówno materiały w postaci stałej (w tym sypkiej lub występującej w kawałkach), jak również materiały w postaci ciekłej oraz gazowej, niezależnie od ich przeznaczenia lub sposobu wykorzystania przez właściciela obiektu. Takie rozumienie pozostaje w zgodzie zarówno z literalnym brzmieniem poz. 6 Załącznika nr 4 do UPiOL, jak i z funkcjonalnym celem regulacji, którym było objęcie opodatkowaniem określonych kategorii obiektów budowlanych według ich cech technicznych i przeznaczenia konstrukcyjnego, a nie według kryterium ekonomicznego wykorzystania zgromadzonych w nich substancji.

W procesie wykładni prawa interpretatorowi nie wolno całkowicie ignorować wykładni systemowej lub funkcjonalnej poprzez ograniczenie się wyłącznie do wykładni językowej pojedynczego przepisu. Może się bowiem okazać, że sens przepisu, który wydaje się językowo jasny, okaże się wątpliwy, gdy skonfrontujemy go z innymi przepisami lub weźmiemy pod uwagę cel regulacji prawnej. Jednym z najmocniejszych argumentów o poprawności interpretacji jest okoliczność, że wykładnia językowa, systemowa i funkcjonalna dają zgodny wynik (tak w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego (7w) z 14.03.2011 r., II FPS 8/10).

Tym samym, zdaniem Organu podatkowego, brak jest podstaw do przyjęcia, że pojęcie „materiałów” użyte w analizowanym przepisie należy interpretować w sposób zawężający, uzależniający jego znaczenie od produkcyjnego charakteru substancji bądź jej funkcji w działalności gospodarczej podatnika.

Mając powyższe na uwadze, Organ podatkowy stoi na stanowisku, że zbiorniki pompowni, będące przedmiotem Wniosku w istocie swojej stanowią obiekty, w których są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, których podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym przeznaczenie jest pojemność. W ocenie Organu podatkowego, nie sposób zgodzić się z Wnioskodawcą, że materiał zgromadzony w przedmiotowych osadnikach nie jest wykorzystywany w związku z działalnością Wnioskodawcy.

Zbiorniki te pełnią daną funkcję związaną z procesem eksploatacji wyrobiska, stanowiąc istotny element systemu odwodnienia wyrobiska.

W tym stanie rzeczy stanowisko Wnioskodawcy zawarte we Wniosku należy uznać za **nieprawidłowe**. Interpretacja dotyczy zaistniałego zdarzenia faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

Wnioskodawcy będącemu stroną przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi za pośrednictwem Wójta Gminy Sulmierzyce na adres: ul. Urzędowa 1, 98-338 Sulmierzyce, lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Urzędu Gminy w Sulmierzycach na platformie ePUAP: /sx1yi910cs/skrytka (art. 54 § 1a p.p.s.a.), w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej interpretacji. Skargę należy wnieść w 2 egzemplarzach, a w przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 p.p.s.a.).

Otrzymują:

- 1) Wnioskodawca (strona):
PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.
ul. Węglowa 5
97-400 Bełchatów.
- 2) BFP a/a.